

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2019. június 13.*

„Közösségi formatervezési minta – Megsemmisítési eljárás – Járművekhez szánt adatlaptartó tokot ábrázoló, lajstromozott közösségi formatervezési minta – Korábbi formatervezési minta – A nyilvánosságra jutás bizonyítéka – A 6/2002/EK rendelet 7. cikke – Megsemmisítési ok – Az egyéni jelleg hiánya – Tájékozott használó – Az alkotói szabadság foka – Az eltérő összbenyomás hiánya – A 6/2002 rendelet 6. cikke és 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja”

A T-74/18. sz. ügyben,

a **Visi/one GmbH** (székhelye: Remscheid [Németország], képviselik: H. Bourree és M. Bartz ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselek: S. Hanne és D. Walicka, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban:

az **EasyFix GmbH** (székhelye: Bécs [Ausztria]),

az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának az EasyFix és a Visi/one közötti megsemmisítési eljárással kapcsolatban 2017. december 4-én hozott határozatával (R 1424/2016-3. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: A. M. Collins elnök, M. Kancheva (előadó) és G. De Baere bírák,

hivatalvezető: E. Hendrix tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. február 6-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. április 25-én benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a Törvényszék felpereshez intézett írásbeli kérdésére és az utóbbi által az említett kérdésre adott, a Törvényszék Hivatalához 2019. január 4-én benyújtott válaszra,

tekintettel a 2019. február 7-i tárgyalásra,

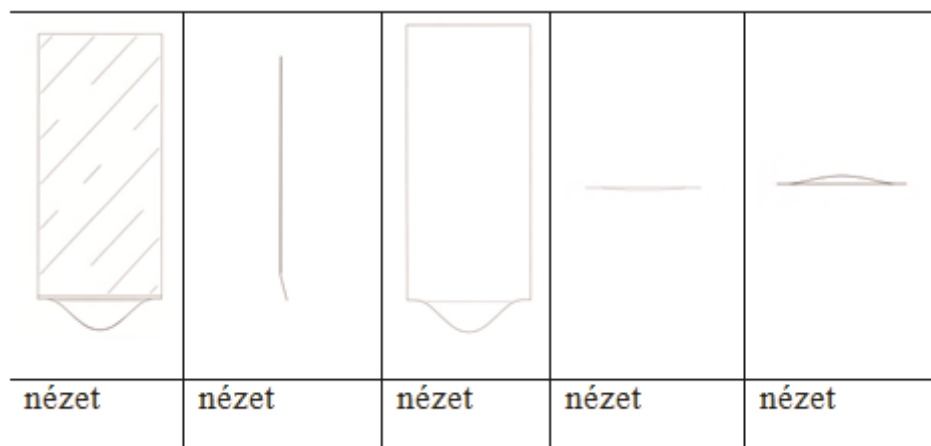
meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: német.

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 2013. november 28-án a felperes, a Visi/one GmbH, a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) alapján kérte az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalától (EUIPO) az alábbi nézetekből ábrázolt közösségi formatervezési minta lajstromozását, amelyet később 1391114-0001. számon lajstromoztak (a továbbiakban: vitatott formatervezési minta):

- 2 A vitatott formatervezési mintát az ipari minták nemzetközi osztályozásának létrehozásáról szóló, 1968. október 8-i locarnói megállapodás módosított változatának 03-20. osztályába tartozó „járművekhez szánt adatlaptartó tokok, tájékoztató táblák” tekintetében kívánták alkalmazni. A mintát a *Közösségi Formatervezési Mintaoltalmi Értesítő* 2014. február 10-i 2014/026. számában tették közzé.
- 3 2015. július 27-én az EasyFix GmbH a 6/2002 rendeletnek a rendelet 5. és 6. cikkével együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján a vitatott formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránti kérelmet terjesztett elő, azzal az indokkal, hogy az említett minta nem rendelkezett új és egyéni jelleggel.

- 4 A megsemmisítési kérelem A–E. mellékletében az EasyFix többek között benyújtotta az EUIPO által a következő módon leírt iratokat:

Melléklet	Rövid leírás	Ábra
A	Internetről származó kivonat, http://www.echner-org.de , értékesítési táblákra vonatkozóan, 2015. július 20-án kinyomtatva	
B	A másik fél 2010/2011-es katalógusa	
C	Egy harmadik cég 2011-es katalógusának másolata (kivonatok)	
D	Internetről származó kivonat, http://www.echner-org.de , értékesítési táblákra vonatkozóan, 2015. július 20-án kinyomtatva	
E	A használati mintára vonatkozó irat másolata	

- 5 2016. június 3-i határozatával a megsemmisítési osztály, egyéni jelleg hiánya miatt, helyt adott a vitatott formatervezési minta oltalmának megsemmisítése iránti kérelemnek.
- 6 2016. augusztus 3-án a felperes a 6/2002 rendelet 55–60. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a megsemmisítési osztály határozatával szemben.
- 7 Az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa 2017. december 4-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) elutasította a fellebbezést. Lényegében úgy ítélte meg, hogy a vitatott formatervezési minta nem rendelkezett egyéni jelleggel. Először is vitatta, hogy a megsemmisítési kérelem A–E. mellékleteiben szereplő iratok alkalmasak lettek volna a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának bizonyítására. Másodszor, rámutatott, hogy az ütköző formatervezési minták tájékozott használói azok a kereskedők, akik áruikat kívánják felcímkézni, valamint a cégek azon beszerzési felelősei, akik az ár [és egyéb adatok] feltüntetésére szolgáló ezen tájékoztató táblákat meg kívánják vásárolni. Harmadszor, úgy ítélte meg, hogy a „járművekhez szánt adatlaptartó tokok, tájékoztató táblák” kialakítását illetően az alkotói szabadság nagy fokú, mind az alkalmazott formát, mind az alkalmazott anyagot illetően. Negyedszer, rámutatott, hogy az említett formatervezési minták közötti eltérések minimálisak, és nem módosítják az általuk keltett összbenyomást.

A felek kérelmei

- 8 A kereseti kérelmeknek a tárgyalási jegyzőkönyvbe felvett pontosítását követően, a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
 - az EUIPO-t kötelezze a költségek viselésére, a fellebbezési eljárás során felmerült költségeket is beleértve.
- 9 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 10 Keresetének alátámasztásaként a felperes négy jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt a „korábbi formatervezési minta” nyilvánosságra jutását alátámasztó bizonyítékoknak a 6/2002 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének megsértését képező téves értékelésére, a másodikat az ugyanezen rendelet 62. cikkének második mondata szerinti meghallgatáshoz való jog megsértésére, a harmadikat az e rendelet 62. cikkének első mondata szerinti indokolási kötelezettség megsértésére, a negyediket pedig a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének az említett rendelet 6. cikkének és 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértését képező téves értékelésére alapítja.

A „korábbi formatervezési minta” nyilvánosságra jutását alátámasztó bizonyítékoknak a 6/2002 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének megsértését képező téves értékelésére alapított, első jogalapról

- 11 Az első jogalap keretében a felperes a fellebbezési tanács azon megállapítását kifogásolja, amely szerint a megsemmisítési kérelem A–E. mellékleteiben foglalt iratok a 6/2002 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében véve alkalmasak voltak a „korábbi formatervezési minta” nyilvánosságra jutásának bizonyítására. E jogalap alátámasztásaként hét kifogást említ.
- 12 Első kifogásával a felperes azt állítja, hogy a megsemmisítési kérelem A és D. mellékletében foglalt iratok nem bizonyítják a „korábbi formatervezési minta” nyilvánosságra jutását, mivel az említett iratokat csak 2015. július 20-án nyomtatták ki, vagyis a vitatott formatervezési minta bejelentési napját követően.
- 13 Második kifogásával a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az a megtámadott határozat 17. pontjában, a megsemmisítési kérelem B. mellékletében található katalógust illetően megerősítette, hogy annak a kérdésnek, hogy a fedőlap valóban rögzítve volt-e a többi laphoz, nem volt jelentősége. Ezzel ellentétben ő azt állítja, hogy azon kétség fennállása miatt, hogy e fedőlap a katalógus többi lapjához tartozott-e, a B. melléklet egészét figyelmen kívül kellett volna hagyni. Szerinte a neki megküldött katalógus nem más, mint különálló lapok összefűzése. A nem folyamatos oldalszámozás, az ugyanazon számmal kétszer is szereplő 2. oldal, és a kétszer szereplő 2. oldal közé beékelődő 31. oldal kellőképpen mutatja, hogy a B. mellékletben szereplő iratok nem képeztek homogén katalógust, és azokat ilyen formában soha nem adták ki. Egyébként az a tény, hogy ugyanezen katalógus eltérő domainnevekre és e-mail-címekre (mind a www.easyfix.co.at domainnévre és az info@easyfix.co.at e-mail-címre, mind a www.easyfix.at domainnévre és az info@easyfix.at e-mail-címre) való hivatkozásokat tartalmaz, egyértelműen ellentmond a bevett gyakorlatnak. Ráadásul, szerinte az osztrák domainnév-nyilvántartásból (nic.at GmbH) származó kivonatból kiderül, hogy a

www.easyfix.co.at domainnév egyáltalán nincs bejegyezve. A felperes vitatja azt a tényt, hogy a „Preisauszeichnung” („Árfeltüntetés”) című oldalt, amely az említett katalógusban szintén a 2. oldalon szerepel, még a vitatott formatervezési minta bejelentési napja előtt valóban közzétették, illetve nyilvánosságra hozták volna.

- 14 Harmadik kifogásával a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az a megtámadott határozat 18. pontjában azt állapította meg, hogy a megsemmisítési kérelem B. mellékletében szereplő katalógust 2010-ben adták ki, mivel az említett katalógus „Szerkesztői előszó” című oldalán feltüntették, hogy az említett katalógust „épp kellő időben, az Automechnika 2010 szakkiállítás idejére sikerült kiadni”. Szerinte ez még azt sem bizonyítja, hogy e promóciós célú dokumentumot valóban ki is adták, még kevésbé azt, hogy milyen összeállítás formájában és mely időpontban adták ki. Hozzáteszi, hogy még ha valóban egy bekötött katalógusról is van szó, amelyből az EUIPO az ő részére csupán egy rendezetlen másolati példányt küldött meg, ez akkor sem bizonyítja e katalógusnak a bemutatott tartalommal való korábbi közzétételét.
- 15 Negyedik kifogásával a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat 19. pontjában a fellebbezési tanács tévesen vélte bizonyítottnak a megsemmisítési kérelem C. mellékletében szereplő irat korábbi közzétételét, miközben a megsemmisítési osztály azt – helyesen – nem vette figyelembe, és az valójában egy, az EasyFix-hez köthető társaságnak címzett, nyilvánosságra nem hozott katalógus terve lehet.
- 16 Ötödik jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat 21. pontjában a fellebbezési tanács tévesen állította azt, hogy a megsemmisítési kérelem A–D. mellékleteiben szereplő iratokban szereplő illusztrációk mindegyike egy BMW 520i Touring adatlapját tartalmazta, és ebből – szintén tévesen – következtetett arra, hogy emiatt a megtámadott határozat 4. pontjában ábrázolt, járművekhez szánt adatlaptartó tokok mindegyike ugyanarra a korábbi formatervezési mintára vonatkozott. Szerinte az azonos (minta)szöveg használata miatt nem lehet megállapítani, hogy a promóciós célú dokumentumokat vajon kizárólag a szóban forgó illusztrációval tették-e közzé, azokat a bemutatott összeállítás formájában tették-e közzé, illetve hogy azokat mely időpontban tették közzé. A felperes feltételezi, hogy egy fiktív ajánlat részét képező szövegről van szó, amelyet más vállalkozások is használnak, és a mellékletben egy adatlaptartó tokokat gyártó másik cég által egy másik gépjárműmárka tekintetében használt ugyanezen ajánlat szövegének valódi mását mutatták be példaként.
- 17 Hatodik kifogásával a felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 22. és 31–35. pontjában abból a téves feltevésből indult ki, hogy a megsemmisítési kérelem A–E. mellékletében szereplő iratok mindegyike egy és ugyanazon „korábbi formatervezési mintát” ábrázolta. Szerinte az E. melléklet eltér a B. és a C. melléklettől, többek között abban, hogy az ábrázolt formatervezési mintán a nyelvész és az adatlaptartó rész között egy jól kivehető, kiugró vonal látható, amely összeköti a nyelvet az adatlaptartóval.
- 18 Hetedik kifogásával a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az a megtámadott határozat 33. pontjában úgy vélte, hogy az ütköző formatervezési minták megegyeznek abban, hogy átlátszó a felszínük. Márpedig, bár a felperes elismeri, hogy a megsemmisítési kérelem A–D. mellékletében szereplő „korábbi formatervezési minta” teljesen átlátszó, nem csak az adatlap tárolására szolgáló részében, hanem a nyelvészén is, ami annak alsó részét képezi, úgy véli, hogy a vitatott formatervezési minta nem teljesen átlátszó, amint azt az „1. nézet” is mutatja, amelyen többek között barázdák alkalmazása látható.
- 19 Az EUIPO vitatja a felperes érveit.
- 20 A 6/2002 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének első mondata értelmében „[a]z 5. és a 6. cikk alkalmazásában a [korábbi] mintát nyilvánosságra jutottnak kell tekinteni, ha [a vitatott formatervezési minta bejelentési napja előtt, vagy ha elsőbbséget igényeltek, az elsőbbség napja előtt] a lajstromozást

követő közzététel, egyéb közlés útján, kiállítással, kereskedelmi forgalomba hozatallal vagy bármilyen más módon bárki számára hozzáférhetővé vált, kivéve ha ezek az események a rendes üzletvitel során észszerűen nem juthattak az érintett ágazaton belül [az Unióban] működő szakmai körök tudomására”.

- 21 Sem a 6/2002 rendelet, sem a 6/2002 rendelet végrehajtásáról szóló, 2002. október 21-i 2245/2002/EK bizottsági rendelet (HL 2002. L 341., 28. o.; magyar nyelvű különkiadás: 13. fejezet, 31. kötet, 14. o.) nem határozza meg pontosan azon bizonyítékok kötelező alakosságait, amelyeket a megsemmisítést kérő félnek kell szolgáltatni annak igazolására, hogy a korábbi formatervezési minta a vitatott formatervezési minta bejelentési napja előtt nyilvánosságra jutott. Ebből következik, hogy egyfelől a megsemmisítést kérelmező fél szabadon választhatja meg az általa megsemmisítési kérelmének alátámasztásaként az EUIPO elé terjeszteni szükségesnek vélt bizonyítékot, másfelől az EUIPO köteles megvizsgálni az előterjesztett összes bizonyítékot annak megállapítása érdekében, hogy azok valóban bizonyítják-e a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutását (lásd ebben az értelemben: 2012. március 9-i Coverpla kontra OHIM – Heinz-Glas [Flakon] ítélet, T-450/08, nem tették közzé, EU:T:2012:117, 22. és 23. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. július 14-i Thun 1794 kontra EUIPO – Adekor [Grafikus díszítő jelek] ítélet, T-420/15, nem tették közzé, EU:T:2016:410, 26. pont; 2018. április 25-i Euro Castor Green kontra EUIPO – Netlon France [Takarórácsozat] ítélet, T-756/16, nem tették közzé, EU:T:2018:224, 32. pont).
- 22 Ezenfelül valamely korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutása nem bizonyítható valószínűségekkel vagy vélelmekkel, annak konkrét és objektív elemeken kell alapulnia, amelyek igazolják a korábbi formatervezési minta tényleges nyilvánosságra jutását a piacon. Továbbá a megsemmisítést kérelmező fél által szolgáltatott bizonyítékokat egymáshoz képest kell értékelni. Ha ugyanis e bizonyítékok némelyike önmagában nem is elegendő a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának alátámasztására, ez nem változtat azon, hogy más dokumentumokkal vagy információkkal társítva vagy együtt értelmezve bizonyíthatják a nyilvánosságra jutást. Végül valamely dokumentum bizonyító erejének megítélésakor a benne foglalt információ valószínűségét és valóságtartalmát kell megvizsgálni. Figyelembe kell venni különösen az irat eredetét, készítésének körülményeit, címzettjét, valamint hogy tartalma alapján értelmesnek és hitelesnek tűnik-e (lásd: 2012. március 9-i Flakon ítélet, T-450/08, nem tették közzé, EU:T:2012:117, 24–26. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2016. július 14-i Grafikus díszítő jelek ítélet, T-420/15, nem tették közzé, EU:T:2016:410, 27. pont; 2018. április 25-i Takarórácsozat ítélet, T-756/16, nem tették közzé, EU:T:2018:224, 33. pont).
- 23 A formatervezési mintát nyilvánosságra jutottnak kell tekinteni, ha az a fél, aki a nyilvánosságra jutásra hivatkozik, bizonyította az e nyilvánosságra jutást megvalósító tényeket. E vélelem megdöntéséhez viszont a nyilvánosságra jutást vitató félnek kell a jogilag megkövetelt módon bizonyítania, hogy az adott ügy körülményei észszerűen megakadályozhatták, hogy e tények a rendes üzletvitel során az érintett ágazaton belül az Európai Unióban működő szakmai körök tudomására jussanak (lásd ebben az értelemben: 2015. május 21-i Senz Technologies kontra OHIM – Impliva [Esernyők] ítélet, T-22/13 és T-23/13, EU:T:2015:310, 26. pont; 2015. október 15-i Promarc Technics kontra OHIM – PIS [Ajtórészlet] ítélet, T-251/14, nem tették közzé, EU:T:2015:780, 26. pont; 2018. február 27-i Gramberg kontra EUIPO – Mahdavi Sabet [Mobiltelefonok] ítélet, T-166/15, EU:T:2018:100, 22. pont).
- 24 A korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának megállapításához a vizsgálatot tehát két lépésben kell elvégezni, első lépésben azt vizsgálva, hogy a megsemmisítési kérelemben előadott elemek bizonyítják-e egyrészt a minta nyilvánosságra jutását megvalósító tényeket, másrészt e nyilvánosságra jutásnak a vitatott formatervezési minta bejelentési vagy elsőbbségi napjához viszonyított korábbi mivoltát, második lépésben pedig, amennyiben a vitatott minta jogosultja ennek ellenkezőjét állítja, azt vizsgálva, hogy az említett tények a rendes üzletvitel során az érintett ágazaton belül az Unióban működő szakmai körök tudomására juthattak-e, aminek hiányában a nyilvánosságra jutást hatástalannak kell tekinteni és nem vehető figyelembe.

- 25 E megfontolásokra figyelemmel kell megvizsgálni, hogy a jelen ügyben a fellebbezési tanács helyesen vélte-e úgy, hogy az EasyFix által a megsemmisítési kérelemmel együtt benyújtott bizonyítékok alkalmasak voltak a formatervezési minta nyilvánosságra jutását megvalósító tényeknek és e nyilvánosságra jutás korábbi mivoltának a bizonyítására.
- 26 Előjáróban hangsúlyozni kell, hogy a jelen ügy körülményeire tekintettel a nyilvánosságra jutás korábbi mivoltának értékeléséhez figyelembe veendő időpont a vitatott formatervezési minta bejelentési napja, azaz, amint az a fenti 1. pontban említésre került, 2013. november 28-a (a továbbiakban: releváns időpont).
- 27 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 17–22. pontjában úgy vélekedett, hogy a megsemmisítési kérelem B. mellékletében szereplő irat egy értékesítési katalógus eredeti példánya volt, és hogy az a kérdés, hogy e katalógus fedőlapja valóban össze volt-e fűzve ugyanezen katalógus többi lapjával, nem volt releváns a tények értékelése szempontjából. Rámutatott arra, hogy e katalógus 2. oldalán látható volt az összehasonlításhoz felhasznált formatervezési minta, a fenti 4. pontban ábrázolt módon, és hogy az említett katalógus szerkesztői előszavában, amely az 1. oldalon található, vagyis ugyanazon az oldalon, ahol az illusztráció, kifejtették, hogy a szóban forgó katalógust „épp kellő időben, az Automechnika 2010 szakkiállítás idejére sikerült kiadni”. A fellebbezési tanács ebből arra következtetett, hogy az említett katalógust 2010-ben adhatták ki, pontosítva, hogy a kiadás pontos időpontjának megállapítására nem volt szükség, hiszen a vitatott formatervezési mintát 2013 novemberében jelentették be. Ezenfelül kiemelte, hogy a szerkesztői előszó említést tett arról a tényről, hogy az „új, felújított www.easyfix.at honlap ismét elérhetővé [vált]”, és ezzel megmagyarázható a fedőlapon használt domainnév és a 2. oldalon található domainnév között fennálló következetlenség is. Egyébként a fellebbezési tanács hozzátette, hogy neki nem volt kétsége afelől sem, hogy a megsemmisítési kérelem C. mellékletében foglalt irat, vagyis egy katalógus részbeni másolata, 2011-ből származott; hogy az e kérelem E. mellékletében szereplő iratban a formatervezési mintára vonatkozóan látható sematikus ábrázolást a német szabadalmi értesítőben 2012 februárjában tették közzé, és így a nyilvánosságra jutás legkésőbb ebben az időpontban megtörtént; hogy a fenti 4. pontban ábrázolt, járművekhez szánt adatlaptartó tokok mindegyike ugyanarra a formatervezési mintára vonatkozott; illetve, hogy az említett kérelem A–D. mellékletében szereplő illusztrációk mindegyike egy BMW 520i Touring adatlapját tartalmazta. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy a megsemmisítési kérelem A–E. mellékleteiben foglalt iratok a 6/2002 rendelet 7. cikkének (1) bekezdése értelmében véve alkalmasak voltak a „korábbi formatervezési minta” nyilvánosságra jutásának bizonyítására.
- 28 A Törvényszék célszerűnek tartja először a második, a harmadik és a negyedik kifogást megvizsgálni, amelyek a megsemmisítési kérelem B. és C. mellékletében szereplő iratok bizonyító erejének értékelésével kapcsolatosak.
- 29 Ami a második kifogást illeti, amellyel a felperes a megsemmisítési kérelem B. mellékletében szereplő irat bizonyító erejét vitatja, e melléklettel kapcsolatban – amelynek eredetijét a Törvényszéknek módjában állt megtekintenie a fellebbezési tanács ügyiratainak „papíralapú” változatában – a következő pontosításokat kell tenni. Ezen ügyiratokon belül a B. melléklet valójában nem egy, hanem két katalógust tartalmaz. Egyrészt az EasyFix „2010/2011-es katalógusáról” van szó, amely 128 oldalból és két keményfedelű borítólapból áll. Másrészt, az EasyFix „News 2010” nevű katalógusáról van szó, amely 31 számozott oldalból és egy számozatlan utolsó oldalból áll. A felperes a keresetlevélhez e két katalógusból vett kivonatokat mellékelte.
- 30 Az ügyiratokból kiderül, hogy a megsemmisítési kérelemben az EasyFix két katalógusra hivatkozott, „EasyFix 2010/11” és „EasyFix News 2010” néven, amelyeket sajátjaiként jelölt meg (németül „unseren Katalogen”), és e kérelem mellékleteként csatolta e két katalógus eredeti példányaikat. Az EUIPO ajánlott levélben megküldte a felperesnek az említett kérelmet, a 210 oldalas melléklet beszkennt másolatával együtt.

- 31 Az EUIPO válaszbeadványának 26. pontjában foglaltakhoz hasonlóan meg kell állapítani, hogy a fellebbezési tanács elektronikus ügyiratai, a felperessel közölt, beszkenelt formában, ismeretlen okból, valóban nem helyes sorrendben tartalmazták a fenti 29. és 30. pontban említett két katalógus oldalait.
- 32 Ugyanakkor hangsúlyozni kell, hogy e két katalógus összes oldalát megküldték a felperesnek, beszkenelt másolatban. Ráadásul ez utóbbi fél, a fellebbezési tanácshoz benyújtott fellebbezés indokait kifejtő beadványban utalt arra, hogy az EasyFix a megsemmisítési kérelem B. mellékletében található katalógusokra mint „EasyFix 2010/11” és „EasyFix News 2010” nevű „katalógusaira” hivatkozik, és így a felperes nem állíthatja szavahihető módon, hogy nem volt tudomása arról, hogy a B. melléklet nem egy, hanem két katalógust tartalmazott.
- 33 Ennek tisztázásán felül hangsúlyozni kell, hogy a megtámadott határozat 4. pontjában és a fenti 4. pontban ábrázolt kép az EasyFix „2010/2011-es katalógusának” „Preisauszeichnung (Árfeltüntetés)” című 2. oldalán (és a fellebbezési tanács elektronikus ügyiratainak 212. oldalán) szerepel, és azt a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutása kapcsán mutatják be.
- 34 E tekintetben először is, a nyilvánosságra jutást képező tények bizonyítását illetően elegendő megjegyezni, hogy a „2010/2011-es katalógus” 2. oldala, ahol a megsemmisítési kérelem B. mellékletével kapcsolatban a megtámadott határozat 4. pontjában átvett, járműveknek szánt adatlaptartó tok ábrázolása szerepel, lehetővé tette a fellebbezési tanács számára e minta nyilvánosságra jutásának megállapítását. Ezt követően, ami e nyilvánosságra jutás korábbi mivoltának bizonyítékát illeti, ugyanezen katalógus 1. oldala, a 2. oldal hátoldalán, amely a szerkesztői előszót és az abban említett információkat tartalmazta, nevezetesen a „Zum Start der Automechanika 2010 (az Automechanika 2010 megnyitására)” és az „Ab 2011 werden in Deutschland (2011-től kezdődően Németországban)” fordulatokat, lehetővé tette a fellebbezési tanács számára annak megállapítását – anélkül, hogy ezzel a bizonyítékokat tévesen értékelte volna –, hogy az említett minta nyilvánosságra jutására 2010-ben vagy legkésőbb 2011-ben, de mindenképpen a 2013. november 28-i releváns időpont előtt került sor. Ez annál is inkább így van, mivel a nyilvánosságra jutást képező tények felmerülésére és e nyilvánosságra jutás korábbi mivoltára vonatkozó bizonyítékokat erősíti meg a „News 2010” nevű katalógus 3. oldala is, amely a B. mellékletben szerepel, illetve az AHB 2011-es katalógusából származó kivonat, amely a megsemmisítési kérelem C. mellékletében szerepel.
- 35 Ezenfelül az EUIPO által a válaszbeadvány 29. pontjában megállapítottakhoz hasonlóan azt kell megállapítani, hogy nincs arra vonatkozó követelmény, hogy valamely katalógus minden egyes oldalát be kellene nyújtani bizonyítékként, az ilyen katalógusból kivonatok is benyújthatók, anélkül, hogy ezáltal a benyújtott oldalak bizonyító ereje feltétlenül csökkenne. Ily módon, tekintettel a benyújtott bizonyítékok egészére, különösen a „2010/2011-es katalógus” 1. és 2. oldalára, a fellebbezési tanács nem volt köteles külön értékelni e katalógus borítólapját.
- 36 Egyébként hangsúlyozni kell, hogy a különféle oldalak elrendezése, színe és tartalma oly módon megegyezik, hogy abból levonható az a következtetés, hogy azok a „2010/2011-es katalógus” és a „News 2010” nevű keménykötésű katalógusok részeként lehettek összefűzve, ahogyan azt az EasyFix állította. Bármi is legyen a katalógusnak a szerkesztői előszót tartalmazó 1. oldalán és a korábbi formatervezési mintát ábrázoló 2. oldalán feltüntetett domainnevek – nevezetesen a „www.easyfix.at” és a www.easyfix.co.at – közötti eltérés oka, ezen ok nem zárja ki, hogy e két oldal ugyanabból a „2010/2011-es katalógusból” származik, hiszen valójában ugyanannak a lapnak az elülső és a hátsó oldaláról van szó. A keresetlevélhez mellékelte, az osztrák domainnév-nyilvántartásból származó kivonat tehát nem releváns.
- 37 Mivel a tárgyaláson a felperes csupán az EasyFix által hivatkozott katalógusok meglétével és eredetiségével kapcsolatban adott hangot kétségeinek, azt kell megállapítani, hogy e kétségek nem elegendőek ahhoz, hogy megdöntsék az egybevágó valószínűsítő körülmények sokaságát, különösen az EasyFix által szolgáltatott és a fellebbezési tanács által a nyilvánosságra jutást alátámasztó tények bizonyítékeként elfogadott EasyFix és AHB katalógusokat, annál is inkább, mivel a felperesnek az

EasyFix által benyújtott katalógusok lehetséges manipulálására vonatkozó állításai nincsenek alátámasztva, és az eskü alatt tett nyilatkozat hiányára alapított érve a megsemmisítést kérelmező fél részére elismert, a bizonyítási eszközök szabad megválasztására vonatkozó elvbe ütközik (lásd ebben az értelemben: 2018. május 17-i Basil kontra EUIPO – Artex [Speciális kerékpárkosarak] ítélet, T-760/16, EU:T:2018:277, 47–49. és 53. pont).

- 38 Mindazonáltal a Törvényszéknek birtokában van a fellebbezési tanács ügyiratainak „papíralapú” változata, így megállapítja, hogy a megsemmisítési kérelem B. mellékleteként benyújtott két eredeti EasyFix katalógus megvan, és azok oldalszámozása folyamatos. Ráadásul, a tárgyaláson a felperes megtekinthette volna e két katalógus eredeti példányait. A Törvényszék felhívására a felperes megerősítette, hogy a „2010/2011-es katalógus” eredeti példányának 2. oldalán valóban megtalálhatók az EasyFix által hivatkozott termék fényképei, annak hátoldalán pedig, azaz az 1. oldalon, a 2010-es és 2011-es évre tett hivatkozások, valamint, hogy ugyanezen lap mindkét oldalán megtalálható a www.easyfix.at és a www.easyfix.co.at domainnév. A felperes azt is megerősítette, hogy az EasyFix másik, „News 2010” nevű katalógusa eredeti példányának 3. oldalán megtalálható az EasyFix által hivatkozott termék, az oldal alján a 2010. augusztus 31-i dátummal. A felperes által tett ezen megerősítéseket a tárgyaláson jegyzőkönyvbe vették.
- 39 Végül, bár sajnálatos, hogy az EUIPO ügyviteli egységei a megsemmisítési kérelem B. mellékletét képező két katalógust nem az eredeti oldalszámoknak megfelelő, folyamatos számozással küldték meg a felperesnek, e körülmény semmiképp sem vonja kétségbe a megtámadott határozat jogszerűségét, a megtámadott határozat 4. pontjában ábrázolt, járművekhez szánt adatlaptartó tokok nyilvánosságra jutását képező tények bizonyítását és a nyilvánosságra jutás korábbi mivoltát illetően e B. melléklettel kapcsolatban, és különösen ezen iratoknak a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutásának bizonyítása szempontjából vett bizonyító erejét illetően.
- 40 A második kifogást tehát ki kell zárni a vizsgálatból.
- 41 Ami a harmadik kifogást illeti, amellyel a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az következtetést vont le az „Automechanika 2010” nemzetközi szakkiállításnak a „2010/2011-es katalógusnak” a megsemmisítési kérelem B. mellékletében látható szerkesztői előszavában való megemlítéséből, azt kell megállapítani, hogy az a tény, hogy ezen előszó megemlíti a szóban forgó nemzetközi szakkiállítást, és megjelenik az említett katalógus 1. oldalán, vagyis ugyanazon 2. oldal hátoldalán, amelyen a megtámadott határozat 4. pontjában ábrázolt, járművekhez szánt adatlaptartó tokok ábrája szerepel, e B. melléklettel kapcsolatban lehetővé teszi annak megállapítását, hogy e formatervezési minta nyilvánosságra jutására 2010-ben vagy legkésőbb 2011-ben sor került. Ráadásul, hangsúlyozni kell, hogy a fenti 22. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, a B. mellékletben található e két katalógus mindegyikét teljes egészében és a benyújtott bizonyítékok összességével együttesen kell értékelni, és így bizonyosan megállapítható, hogy azok a releváns időpontot megelőző időszakból származnak. Ráadásul, a felperes nem ad elő olyan valószínűsítő körülményt, amelynek alapján kétség merülne fel azt illetően, hogy az említett katalógusokat valóban 2010-ben, illetve e nemzetközi szakkiállításra figyelemmel a másodikat legkésőbb 2011-ben terjesztették.
- 42 Ami a negyedik kifogást illeti, amellyel a felperes többek között azt állítja, hogy a megsemmisítési osztály helyesen tette, hogy nem vette figyelembe a megsemmisítési kérelem C. mellékletében foglalt iratot, először is hangsúlyozni kell, hogy a 2016. június 3-i határozatában a megsemmisítési osztály nem tekintette úgy, hogy ezen irat alkalmatlan lenne arra, hogy az átfogó értékelés keretében hozzájáruljon a szóban forgó, járművekhez szánt adatlaptartó tok nyilvánosságra jutásának bizonyításához, hanem csupán azt állapította meg, hogy a nyilvánosságra jutást képező tényeket és e nyilvánosságra jutásnak a releváns időponthoz viszonyított korábbi mivoltát már más bizonyítékok segítségével sikerült alátámasztani. Ezenfelül megjegyzendő, hogy a bizonyítékok egészének értékelésénél az említett irat is egyikét képezi a releváns elemeknek. Az AHB katalógusból származó e

kivonaton ugyanis ugyanezen fedőlapon egyaránt látható az említett, járművekhez szánt adatlaptartó tok és a „2011-es” dátum. Egyébként semmi sem támasztja alá a felperes azon állítását, miszerint azon cégcsoporton belül, amelyhez az EasyFix is tartozik, szokássá vált volna a kiadatlan katalógusok cseréje.

- 43 A fent kifejtettek egészére figyelemmel azt kell megállapítani, hogy az EasyFix „2010/2011-es katalógusának” 2. oldalán szereplő és a megtámadott határozat 4. pontjában a megsemmisítési kérelem B. mellékletével kapcsolatban ábrázolt (lásd a fenti 4. pontot), járművekhez szánt adatlaptartó tok nyilvánosságra jutását képező tényeket, akárcsak e nyilvánosságra jutás korábbi mivoltát, e katalógus kellőképpen bizonyítja. E bizonyítékokat további elemek is megerősítik, mint például a szintén a B. mellékletben szereplő EasyFix „News 2010” katalógus és a megsemmisítési kérelem C. mellékletében foglalt AHB katalógusból származó kivonat. Következésképpen a fellebbezési tanács helyesen vélte úgy, hogy a formatervezési minta nyilvánosságra jutását képező tényeket és e nyilvánosságra jutás korábbi mivoltát, a dátummal ellátott katalógusokat tartalmazó, említett B. és C. mellékletre figyelemmel, sikerült bizonyítani.
- 44 Ebből következik, hogy az első, az ötödik, a hatodik és a hetedik kifogást, amelyek a megsemmisítési kérelem A., D. és E. mellékletében szereplő iratokra, illetve a vitatott formatervezési minta 1. nézetére vonatkoznak, mint hatástalanokat, el kell utasítani.
- 45 Mindezen okokból kifolyólag a felperes kifogásai nem alkalmasak arra, hogy a formatervezési minta nyilvánosságra jutását képező tényekre és e nyilvánosságra jutásnak a releváns időponthoz viszonyított korábbi mivoltára vonatkozó bizonyítékok értékelését illetően megkérdőjelezzék a megtámadott határozat jogszerűségét. Egyébként a felperes nem bizonyította, és nem is állította, hogy a jelen ügy körülményei akadályát képezhetnék volna annak, hogy e tények a szokásos üzletvitel során az érintett ágazaton belül az Unióban működő szakmai körök számára ismertté váljanak. Mivel nem állnak fenn ennek ellenkezőjét valószínűsítő olyan körülmények, amelyek alapján megállapítható lenne, hogy az említett katalógusokat nem terjesztették az említett szakmai körökben, a fellebbezési tanács hiba nélkül állapíthatta meg a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutását.
- 46 Az első jogalapot tehát – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A 6/2002 rendelet 62. cikkének második mondata szerinti meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított, második jogalapról

- 47 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megsértette a meghallgatáshoz való jogát azzal, hogy nem adott neki lehetőséget arra, hogy állást foglaljon a megsemmisítési kérelem A. és D. mellékletében foglalt iratokkal kapcsolatban, még mielőtt azokat alapul vette a megtámadott határozatához (különösen annak 31–35. pontjához), ellentétesen járva el ezzel, mint a megsemmisítési osztály, amely azokat – „dátum nélküli fényképeknek” minősítve őket – nem vette figyelembe, hiszen kinyomtatásuk időpontja későbbi volt, mint a vitatott formatervezési minta bejelentésének napja. A felperes azt állítja, hogy ha a fellebbezési tanács lehetőséget adott volna számára álláspontjának kifejtésére, ő jelezhetné volna azt a tényt, hogy valójában nem került sor korábbi nyilvánosságra jutásra, és így „[e mellékletekkel szemben is] előterjeszthette volna védekezését”.
- 48 Az EUIPO vitatja a felperes érveit.
- 49 Márpedig a 6/2002 rendelet 62. cikkének második mondata szerint az EUIPO határozatai csak olyan érveken és bizonyítékokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban az érintett feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni. Ez a rendelkezés az uniós formatervezési mintákra vonatkozó jogban a védelemhez való jog biztosításának általános elvét fejezi ki. Az uniós jog ezen általános elvénél fogva a hatósági határozatok azon címzettjeinek, akiknek az érdekeit a határozat érzékelhetően érinti, lehetőséget kell adni arra, hogy megfelelően kifejthessék álláspontjukat. A meghallgatáshoz való jog valamennyi olyan ténybeli vagy jogi elemre kiterjed, amely a határozat alapját képezi, de nem terjed ki a hatóság által

elfogadni szándékozott végső állásfoglalásra (lásd: 2013. június 27-i Beifa Group kontra OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer [Íróeszközök] ítélet, T-608/11, nem tették közzé, EU:T:2013:334, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. február 9-i Mast-Jägermeister kontra EUIPO [Poharak] ítélet, T-16/16, EU:T:2017:68, 57. pont; 2018. június 21-i Haverkamp IP kontra EUIPO – Sissel [Szőnyeg] ítélet, T-227/16, nem tették közzé, EU:T:2018:370, 67. pont).

- 50 A jelen esetben előjáróban hangsúlyozni kell, hogy a megsemmisítési osztály a megsemmisítési kérelem A. és D. mellékletében foglalt iratokat – mint „dátum nélküli fényképeket” – nem minősítette irrelevánsoknak. Épp ellenkezőleg, a megsemmisítési osztály, más bizonyítékok alapján, megállapította a korábbi formatervezési minta nyilvánosságra jutását, és így nem volt kellett külön foglalkoznia az említett mellékletekkel (lásd a fenti 43. pontot).
- 51 Ezt követően megjegyzendő, hogy a fellebbezési tanácsnak jogában állt a megtámadott határozatot a vitatott formatervezési minta és a megsemmisítési kérelem A. és D. mellékleteiben foglalt iratokban ábrázolt formatervezési minta összehasonlítására alapítani. A 6/2002 rendelet 60. cikkének (1) bekezdéséből ugyanis az következik, hogy a fellebbezési tanácsnak a hozzá benyújtott fellebbezés vonatkozásában el kell végeznie a megsemmisítési kérelem érdemi, új és teljes körű vizsgálatát, úgy a jogi, mint a ténybeli elemek vonatkozásában. E megállapítás azt jelenti, hogy a fellebbezési tanács a megsemmisítés iránti kérelmet benyújtó fél által hivatkozott korábbi formatervezési minták közül bármelyikre támaszkodhat, anélkül, hogy kötné őt a megsemmisítési osztály határozata, vagy hogy ezt illetően külön indokolást kellene adnia (lásd ebben az értelemben: 2011. június 14-i Sphere Time kontra OHIM – Punch [Szíjra erősített óra] ítélet, T-68/10, EU:T:2011:269, 13. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Márpedig a jelen esetben nem vitás, hogy az A. és D. mellékletben foglalt iratokra az EasyFix a megsemmisítési kérelem alátámasztásaként hivatkozott.
- 52 E körülményekre tekintettel, ami a felperes meghallgatáshoz való jogát illeti, a fellebbezési tanácsnak az volt a feladata, hogy lehetőséget biztosítson a felperes számára, hogy kifejtthesse észrevételeit az ügyiratok összes releváns jogi és ténybeli elemével kapcsolatban. Márpedig a felperesnek bőven akadt alkalma az eljárás folyamán ennek megtételére, a megsemmisítési kérelem A. és D. mellékleteiben foglalt iratokat illetően is.
- 53 A fenti 49. pontban idézett állandó ítélkezési gyakorlat szerint viszont a fellebbezési tanács a megtámadott határozat meghozatalát megelőzően nem volt köteles meghallgatni a felperest az általa elfogadni szándékozott végső álláspontot illetően, amely álláspontnak szerves részét képezte a megsemmisítési kérelem A. és D. mellékletében szereplő iratok értékelése is.
- 54 A második jogalapot tehát – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A 6/2002 rendelet 62. cikkének első mondata szerinti indokolási kötelezettség megsértésére alapított, harmadik jogalapról

- 55 A felperes azt állítja, hogy a fellebbezési tanács megsértette indokolási kötelezettségét, amikor a megtámadott határozat 19. pontjában bármiféle indokolás nélkül azt állapította meg, hogy nincs kétség afelől, hogy a megsemmisítési kérelem C. mellékletében szereplő irat 2011-ből származik, miközben ő ezt megelőzően vitatta az e kérelem A–C. mellékleteiben szereplő iratok korábbi nyilvánosságra hozatalának tényét, és annak cáfolásaként valószínűsítő körülményeket is feltárt. Szerinte a fellebbezési tanácsnak – lévén, hogy a megtámadott határozatot (különösen annak 22., 31., 32. és 35. pontját) szintén a C. mellékletben szereplő ábrázolásra alapította – ki kellett volna fejtenie, hogy miért vélte úgy, a felperes észrevételeivel ellentétben, hogy az e mellékletben szereplő iratot már korábban nyilvánosságra hozták, és így az a korábbi nyilvánosságra jutás egyik bizonyítékát képezi.
- 56 Az EUIPO vitatja a felperes érveit.

- 57 A 6/2002 rendelet 62. cikkének első mondata értelmében az EUIPO határozatait indokolni kell. Ezen indokolási kötelezettség terjedelme azonos az EUMSZ 296. cikkben foglalt kötelezettség terjedelmével, amely szerint az indokolásból világosan és egyértelműen ki kell tűnnie a jogi aktus kibocsátója érvelésének. E kötelezettségnek kettős célja van: egyrészt az, hogy lehetővé tegye az érdekeltek számára jogaik védelme érdekében a hozott intézkedés indokainak megismerését, másrészt hogy lehetővé tegye az uniós bíróság számára a határozat jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd: 2013. április 25-i Bell & Ross kontra OHIM – KIN [Karórás doboz] ítélet, T-80/10, nem tették közzé, EU:T:2013:214, 37. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Azt a kérdést, hogy valamely határozat indokolása kielégíti-e ezen követelményeket, nemcsak a megszövegezésére, de annak kontextusára tekintettel, valamint az érintett területet szabályozó jogi szabályok egészére tekintettel is kell értékelni (2017. február 9-i Poharak ítélet, T-16/16, EU:T:2017:68, 58. pont; 2018. március 14-i Gifi Diffusion kontra EUIPO – Crocs [Lábbelik] ítélet, T-424/16, nem tették közzé, EU:T:2018:136, 29. pont).
- 58 A fellebbezési tanácsoktól ugyanakkor nem lehet megkövetelni, hogy olyan magyarázatot adjanak, amely egyenként és kimerítően követi a felek által előadott összes érvet. Az indokolás tehát lehet közvetett is, amennyiben lehetővé teszi az érdekelt felek számára, hogy megismerjék a fellebbezési tanács határozata elfogadásának indokait, a hatáskörrel rendelkező bíróság számára pedig azt, hogy rendelkezésére álljanak a felülvizsgálata gyakorlásához szükséges elemek (2013. április 25-i Karórás doboz ítélet, T-80/10, nem tették közzé, EU:T:2013:214, 37. pont; 2017. július 4-i Murphy kontra EUIPO – Nike Innovate [Elektronikus óra karkötője] ítélet, T-90/16, nem tették közzé, EU:T:2017:464, 19. pont; 2018. november 29-i Sata kontra EUIPO – Zhejiang Auarita Pneumatic Tools [Festékszóró-pisztoly] ítélet, T-651/17, nem tették közzé, EU:T:2018:855, 21. pont). A részletesen ki nem fejtett indokok tehát figyelembe vehetők, ha mind az érintettek, mind a hatáskörrel rendelkező bíróság számára nyilvánvaló jellegűek (lásd: 2018. március 14-i Lábbelik ítélet, T-424/16, nem tették közzé, EU:T:2018:136, 35. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 59 A jelen esetben hangsúlyozni kell, hogy a megsemmisítési kérelem C. melléklete tartalmazza az AHB 2011-ből származó katalógusa borítójának másolatát, amelyen a korábbi formatervezési minta és a „Katalog 2011” (2011-es katalógus) cím látható. Éppen ezért jellemezte az említett mellékletben szereplő iratot a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 4. pontjában akként, hogy az „[e]gy harmadik cég 2011-es katalógusának másolata (kivonatok)”, amiről a felperesnek tudomása volt, és amit nem is vitatott. Szintén ezért állapíthatta meg a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 19. pontjában azt, hogy számára „nem volt kétséges az sem, hogy a C. melléklet[ben szereplő irat], amely egy katalógus részbeni másolata, 2011-ből származott”. E megállapítás nyilvánvaló módon következik ezen irat megtekintéséből, amely a „2011-es katalógus” nevet viseli, és amelyet a felperesnek is megküldtek. Ebben az összefüggésben semmiféle további indokolás nem volt előírva. Ráadásul, a fenti 58. pontban idézett ítélkezési gyakorlat szerint a részletesen ki nem fejtett indokok figyelembe vehetők, ha mind az érintettek, mind a hatáskörrel rendelkező bíróság számára nyilvánvaló jellegűek. A jelen esetben a 2011-es dátumnak a C. mellékletben foglalt iraton való feltüntetését illetően nyilvánvalóan ez a helyzet.
- 60 Ráadásul arra is emlékeztetni kell, hogy a fellebbezési tanács a korábbi nyilvánosságra jutásra vonatkozó következtetését nem csak a megsemmisítési kérelem C. mellékletében szereplő iratra alapozta, ezen irat csupán egyik – többek között az említett nyilvánosságra jutás időpontját illetően releváns – eleme a benyújtott bizonyítékok egésze értékelésének. Valójában e nyilvánosságra jutás fő bizonyítéka a megsemmisítési kérelem B. mellékletében szereplő irat (lásd a fenti 42. és 43. pontot).
- 61 A harmadik jogalapot tehát – mint megalapozatlant – el kell utasítani.

A vitatott formatervezési minta egyéni jellegének a 6/2002 rendelet 6. cikkének és 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértését képező téves értékelésére alapított, negyedik jogalapról

- 62 Negyedik jogalapjával a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az tévesen értékelte a vitatott formatervezési minta egyéni jellegét. E jogalap két kifogásból áll, amelyek közül az első az alkotói szabadságnak a formatervezési minta kialakítását illetően fennálló fokára vonatkozik, a második pedig az ütköző minták összehasonlítására, különös tekintettel arra a figyelemre, amelyet a tájékozott használó a köztük lévő különbségeket illetően tanúsít.
- 63 Az EUIPO vitatja a felperes érveit.
- 64 A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében a közösségi formatervezésiminta-oltalmat csak az e rendelkezésben foglalt okokból lehet megsemmisíteni, többek között akkor, ha a minta nem felel meg az ugyanezen rendelet 4–9. cikkében foglalt követelményeknek. Pontosítani kell, hogy ellentétben az e rendelet 25. cikke (1) bekezdésének c)–g) pontjában foglalt megsemmisítési okokkal, az a) és a b) pontban említett megsemmisítési okokra főszabály szerint bárki hivatkozhat.
- 65 A 6/2002 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése értelmében a formatervezési minta akkor részesülhet közösségi formatervezésiminta-oltalomban, ha új és egyéni jellegű. A 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a formatervezési mintának egyéni jellege van, ha bármely nyilvánosságra jutott mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbnyomást tesz, a lajstromozás alapján oltalomban részesülő közösségi formatervezési minta esetén a bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően. Ugyanezen rendelet 6. cikkének (2) bekezdése hozzáteszi, hogy az egyéni jelleg megítélésakor figyelembe kell venni, hogy a szerző milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki a mintát. Az említett rendelet (14) preambulumbekkezdése pontosítja, hogy a formatervezési mintának a már meglévő többi mintához viszonyított egyéni jellege megítélésakor figyelembe kell venni annak a terméknek a jellegét, amelyre a mintát alkalmazzák, illetve amelyben a minta megtestesül, különös tekintettel a termék szerinti iparág sajátosságaira.
- 66 Az ítélezési gyakorlat szerint a fenti rendelkezésekből az következik, hogy a közösségi formatervezési minta egyéni jellegének értékelése lényegében egy négy lépésből álló vizsgálat alapján történik. E vizsgálat abból áll, hogy elsőként meg kell határozni azon termékek ágazatát, amelyekben a formatervezési minta majd megtestesül vagy amelyek tekintetében azt alkalmazni kívánják, másodszor felhasználási területük szerint az említett termékek tájékozott használóját és – e tájékozott használót véve alapul – a korábbi iparág ismeretének fokát, valamint a minták összehasonlításánál a hasonlóságokat és az eltéréseket illetően fennálló figyelmi szintet, harmadszor a minta kialakításánál rendelkezésre álló alkotói szabadság fokát, amelynek az egyéni jellegre gyakorolt hatása fordítottan arányos, negyedszer pedig, mindezt figyelembe véve, a tájékozott használóban a vitatott formatervezési minta és bármely korábban nyilvánosságra jutott, egyedileg vizsgált formatervezési minta által keltett összbnyomások – lehetőleg közvetlen – összehasonlításának eredményét (lásd ebben az értelemben: 2013. november 7-i Budziewska kontra OHIM – Puma [Ugrásban lévő nagymacskafele] ítélet, T-666/11, nem tették közzé, EU:T:2013:584, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat; 2015. szeptember 10-i H&M Hennes & Mauritz kontra OHIM – Yves Saint Laurent [Kézitáskák] ítélet, T-525/13, EU:T:2015:617, 32. pont; 2018. június 21-i Szőnyeg ítélet, T-227/16, nem tették közzé, EU:T:2018:370, 22. pont).
- 67 Jelen esetben nem vitás, hogy az ütköző formatervezési mintákkal érintett ágazat a „járművekhez szánt adatlaptartó tokok, tájékoztató táblák” ágazata. Egymást követően, sorjában meg kell vizsgálni a tájékozott használót, az alkotói szabadság fokát és az e formatervezési minták által keltett összbnyomások összehasonlítását.

A tájékozott használó

- 68 A felperes nem fogalmaz meg külön kifogást a fellebbezési tanács által meghatározott tájékozott használót illetően. Ugyanakkor a keresetlevél 49. és 55. pontjában vitatja a fellebbezési tanács azon megállapítását, hogy a tájékozott használó nem tanúsít „különösebb figyelmet” egyes eltéréseknek, amely megállapítás szerinte nem veszi figyelembe e használó „ismereti szintjét”. Meg kell tehát határozni a tájékozott használó ismereti és figyelmi szintjét, amelyekből következtetni lehet arra, hogy e használó mennyire képes észlelni az ütköző minták közötti eltéréseket.
- 69 A „tájékozott használó” fogalmával kapcsolatos ítélkezési gyakorlat szerint egyrészt a „használói” minőség azt jelenti, hogy az érintett személy – legyen szó akár végfelhasználóról, akár szakmai vásárlóról – azt a terméket, amelyben a minta megtestesül, e termék eredeti rendeltetésének megfelelően használja. Másrészt, a „tájékozott” jelző azt sugallja, hogy e használó – bár nem tervező vagy szakértő – ismeri az érintett ágazatban fellelhető különböző formatervezési mintákat, bizonyos fokú ismeretekkel rendelkezik az e formatervezési mintákat rendszerint alkotó elemekről, és az érintett termékekkel kapcsolatos érdeklődéséből adódóan azok használata során viszonylag magas szintű figyelmet tanúsít. Mindazonáltal e körülmény nem vonja maga után, hogy a tájékozott használó – az érintett termék használata folytán szerzett tapasztalatain túl – képes lenne megkülönböztetni egymástól az áru küllemének azon aspektusait, amelyeket annak technikai funkciója követel meg, illetve azokat, amelyek tetszőlegesek (lásd ebben az értelemben: 2011. október 20-i PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic ítélet, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 59. pont; lásd még ebben az értelemben: 2010. június 22-i Shenzhen Taiden kontra OHIM – Bosch Security Systems [Távközlési berendezés] ítélet, T-153/08, EU:T:2010:248, 46–48. pont; 2018. június 21-i Szőnyeg ítélet, T-227/16, nem tették közzé, EU:T:2018:370, 37. pont).
- 70 A „tájékozott használó” fogalmát tehát úgy kell értelmezni, mint a védjegyjogban alkalmazandó „átlagos fogyasztó” (akitől nem várnak el semmilyen különleges ismeretet, és aki általában, kissé hiányos emlékezete miatt, az ütköző védjegyek között nem létesít közvetlen kapcsolatot) fogalma és a szabadalmi jogban jártas, alapos szakmai ismeretekkel rendelkező „szakember” fogalma között elhelyezkedő köztes fogalmat. Így a tájékozott használó fogalmát úgy is lehet érteni, mint amely – akár e használó személyes tapasztalatai, akár az adott ágazatra vonatkozó kiterjedt ismeretei folytán – nem átlagosan figyelmes, hanem különösen éber használót jelöl (2011. október 20-i PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic ítélet, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 53. pont; 2018. június 21-i Szőnyeg ítélet, T-227/16, nem tették közzé, EU:T:2018:370, 36. pont; 2018. november 29-i Festékszóró-pisztoly ítélet, T-651/17, nem tették közzé, EU:T:2018:855, 20. pont). Ami a tájékozott használó figyelmi szintjét illeti, e használó ugyan nem a szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő, átlagos fogyasztó, aki rendszerint egészében érzékeli a formatervezési mintát, és nem vizsgálja annak különböző részeit, de nem is olyan szakértő vagy specialista, mint például egy olyan szakember, aki képes részletesen megfigyelni az ütköző formatervezési minták között esetlegesen fennálló minimális eltéréseket (lásd ebben az értelemben: 2011. október 20-i PepsiCo kontra Grupo Promer Mon Graphic ítélet, C-281/10 P, EU:C:2011:679, 59. pont).
- 71 A jelen esetben a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 26. pontjában akként határozta meg az ütköző formatervezési minták tájékozott használóit mint azon kereskedőket, akik termékeiket fel akarják címkézni, valamint a cégek azon árubeszerzési felelőseit, akik árat feltüntető táblákat, nevezetesen járművekhez szánt adatlaptartó tokokat vásárolnak. Azt kell megállapítani, hogy e meghatározás, amelyet egyébként a felperes sem vitatott, nem szenved semmiféle hibában.
- 72 Ami a tájékozott használó ismereti és figyelmi szintjét illeti, a fenti 69. és 70. pontban, valamint a megtámadott határozat 25. pontjában idézett ítélkezési gyakorlatból főként az derül ki, hogy még ha e referenciaszemély rendelkezik is bizonyos fokú ismeretekkel az érintett ágazatban fellelhető különféle formatervezési mintákat illetően, és azok használatát illetően viszonylag magas figyelmi szintet tanúsít

és különösen éber, akkor sem olyan szakértő vagy specialista, mint például egy olyan szakember, aki képes az ütköző formatervezési minták között esetlegesen fennálló minimális eltéréseket részletesen megfigyelni.

Az alkotói szabadság foka

- 73 Első kifogásával a felperes azt rója fel a fellebbezési tanácsnak, hogy az a megtámadott határozat 27. pontjában a „járművekhez szánt adatlaptartó tokok, tájékoztató táblák” megnevezésű termékek kialakításánál – mind a formát, mind az alkalmazott anyagot illetően – „nagy fokúnak” minősítette az alkotói szabadságot. A felperes szerint e szabadság valójában igen kis mértékű, mivel azt korlátozza a forma és a méret. Tekintettel arra, hogy a mintába beillesztendő papírlap a járműre vonatkozó adatokat és az arra vonatkozó információt tartalmazza, a téglalap alakú alapforma szükségszerűen adódik. Ugyanígy, a méretet és a terjedelmet illetően az olvashatóság miatt legalább A4-es formátumra, de legfeljebb olyan formátumra van szükség, amely az adott gépjármű szélvédője belső felületének méreteitől függ, amelyen az adatlaptartó tokot elhelyezik. Így az alkotói szabadság erősen korlátozott, egyrészt a termék rendeltetése miatt (azaz hogy legalább egy A4-es méretű papírlap behelyezhető legyen, amelyen a járműre vonatkozó adatok és árinformációk szerepelnek), másrészt az adott gépjármű szélvédőjének méretei miatt.
- 74 Az ítélkezési gyakorlat szerint a formatervezési minta megtervezésénél érvényesülő alkotói szabadság fokát többek között a terméknek vagy a termék valamely elemének műszaki funkciója által megkövetelt jellegzetességekhez társuló kötöttségek, illetve a termékre vonatkozó jogszabályi előírások határozzák meg. E kötöttségek bizonyos jellegzetességek szabványosodását eredményezik, amelyek így az érintett termék tekintetében alkalmazott formatervezési minták közül számos mintában közösé válnak (2010. március 18-i Grupo Promer Mon Graphic kontra OHIM – PepsiCo [Köralakú promóciós termék ábrázolása] ítélet, T-9/07, EU:T:2010:96, 67. pont; 2011. szeptember 9-i Kwang Yang Motor kontra OHIM – Honda Giken Kogyo [Belső égésű motor] ítélet, T-10/08, EU:T:2011:446, 32. pont; 2018. június 21-i Szőnyeg ítélet, T-227/16, nem tették közzé, EU:T:2018:370, 54. pont).
- 75 Ugyanakkor, a formatervezés terén tapasztalható általános irányzatra nem lehet úgy tekinteni, mint olyan tényezőre, amely az alkotói szabadságot korlátozza, hiszen éppen ez az alkotói szabadság teszi az alkotó számára lehetővé, hogy új formákat, új irányzatokat hozzon létre, illetve hogy a már meglévő irányzatokon újítsa (2012. november 13-i Antrax It kontra OHIM – THC [Fűtőberendezések] ítélet, T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592, 95. pont). Az a kérdés ugyanis, hogy valamely formatervezési minta követi-e az általános formatervezési tendenciát, legfeljebb az érintett formatervezési minta esztétikai érzékelése vonatkozásában releváns, és ily módon esetlegesen befolyással lehet azon termék üzleti sikerességére, amelyben e minta megtestesül. E kérdés azonban irreleváns az érintett formatervezési minta egyéni jellegének vizsgálata szempontjából, amely annak vizsgálatából áll, hogy az említett minta által keltett összbenyomás – függetlenül az esztétikai vagy üzleti megfontolásoktól – eltér-e a korábban nyilvánosságra jutott formatervezési minták által keltett összbenyomástól (2010. június 22-i Távközlési berendezés ítélet, T-153/08, EU:T:2010:248, 58. pont; 2014. február 4-i Sachi Premium-Outdoor Furniture kontra OHIM – Gandia Blasco [Fotel] ítélet, T-357/12, nem tették közzé, EU:T:2014:55, 24. pont; 2017. november 17-i Ciarko kontra EUIPO – Maan [Konyhai szagelszívó] ítélet, T-684/16, nem tették közzé, EU:T:2017:819, 58. pont).
- 76 A vitatott formatervezési minta kialakításánál fennálló alkotói szabadsággal kapcsolatos tényező önmagában nem határozhatja meg az említett minta egyéni jellegének értékelését, csupán árnyalhatja ezen értékelést (lásd ebben az értelemben: 2015. szeptember 10-i Kézitáskák ítélet, T-525/13, EU:T:2015:617, 35. pont; 2017. július 4-i Elektronikus óra karkötője ítélet, T-90/16, nem tették közzé, EU:T:2017:464, 38. pont). E szabadságnak az egyéni jellegre való kihatása ugyanis a fordított arányosság szabályától függ. Ennélfogva, minél nagyobb fokú az alkotói szabadság, annál kevesebb apró eltérésre van szükség az ütköző minták között ahhoz, hogy azok a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltsenek. Ezzel szemben minél korlátozottabb az alkotói szabadság, annál több apró

eltérésre van szükség az ütköző minták között ahhoz, hogy azok a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltsenek. Másként fogalmazva, a nagy fokú alkotói szabadság megerősíti azon megállapítást, miszerint az olyan formatervezési minták, amelyek nem mutatnak jelentős eltéréseket, azonos összbenyomást keltenek a tájékozott használóban, és ennél fogva a vitatott formatervezési minta nem mutat egyéni jelleget. Fordítva pedig, a kismértékű alkotói szabadság annak a megállapításnak kedvez, hogy a formatervezési minták között fennálló kellőképpen markáns eltérések eltérő összbenyomást keltenek a tájékozott használóban, és ennél fogva a vitatott formatervezési minta egyéni jelleget mutat (lásd ebben az értelemben: 2011. szeptember 9-i Belső égésű motor ítélet, T-10/08, EU:T:2011:446, 33. pont; 2012. november 13-i Fűtőberendezések ítélet, T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592, 45. pont; 2018. június 21-i Szőnyeg ítélet, T-227/16, nem tették közzé, EU:T:2018:370, 54. pont).

- 77 A jelen esetben a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 27–29. pontjában úgy ítélte meg, hogy az alkotói szabadság a „járművekhez szánt adatlaptartó tokok, tájékoztató táblák” kialakítása tekintetében nagy fokú volt, mind a formát, mind az alkalmazott anyagot illetően. Szerinte a járművekhez szánt adatlaptartó tokok bármilyen geometriai formát ölthetnek, mindaddig, amíg lehetővé teszik az információk feltüntetését; e tokok nem csak a szokásos négyszögletes alakúak, hanem négyzet, kör vagy ellipszis alakúak is lehetnek; a négyszögletű alak az alkotó szabad választásának köszönhető, amelyet sem a piac, sem más indokok vagy kötöttségek nem határoznak meg előre. A fellebbezési tanács úgy vélte, hogy ugyanez elmondható az anyagválasztást illetően is, és hogy e tekintetben a műanyag alkalmazása már az alkotó szabad választását tükrözi, amelyet sem a piac, sem más indokok vagy kötöttségek nem határoznak meg előre; legalábbis – hangsúlyozta a fellebbezési tanács – a felek nem fejtették ki ezzel ellentétes álláspontot.
- 78 E tekintetben megjegyzendő, hogy a felperes ezzel ellentétes érvei egyáltalán nem meggyőzőek. Ami a járművekhez szánt adatlaptartó tokok méretét vagy terjedelmét illeti, azok a jelen esetben nem korlátozzák az alkotó szabadságát. Közelebbről, az ügyiratok közül egyetlen elem sem bizonyítja, hogy az ilyen tartótokoknak feltétlenül A4-es formátumúaknak kellene lenniük. Még ha e formátum bevett is a piacon, ebből még nem következik az alkotói szabadság releváns mértékű korlátozottsága. A fenti 75. pontban idézett ítélkezési gyakorlat szerint ugyanis az A4-es formátumú műszaki adatlapok használatának és az ehhez igazodó terméktervezésnek az általános tendenciája nem releváns a formatervezési minta egyéni jellegének vizsgálata szempontjából. Egyébként a felperes nem bizonyította, sőt nem is állította, hogy a termék vagy annak valamely eleme műszaki funkciója által meghatározott jellemzőkkel összefüggő kötöttségek állnának fenn, vagy hogy a termékre vonatkozóan jogszabályi előírások léteznének.
- 79 Egyébként emlékeztetni kell arra, hogy az alkotói szabadság fokát az uniós bíróság akkor tekinti nagy fokúnak vagy igen nagy fokúnak, ha ugyanazon termék tekintetében többféle kialakítás is elképzelhető (lásd ebben az értelemben: 2012. november 13-i Fűtőberendezések ítélet, T-83/11 és T-84/11, EU:T:2012:592, 46–52. pont), ha a termék igen sokféle formában, színben vagy anyagból is elkészíthető (lásd ebben az értelemben: 2017. július 5-i Gamet kontra EUIPO – „Metal-Bud II” Robert Gubała [Ajtókilincs] ítélet, T-306/16, nem tették közzé, EU:T:2017:466, 45–47. pont), ha az érintett termék leírása nagyon széles, és nem tartalmaz semmiféle pontosítást a típusára vagy a rendeltetésére vonatkozóan (lásd ebben az értelemben: 2015. október 15-i Promarc Technics kontra OHIM – PIS [Ajtórészlet] ítélet, T-251/14, nem tették közzé, EU:T:2015:780, 55. pont), vagy ha az egyes alapvető elemek meglétéből adódó funkcionális jellegű kötöttségek nem befolyásolják jelentős mértékben a termék formáját vagy általános megjelenését, és az különféle formákat ölthet, illetve különféle módon is kialakítható (lásd ebben az értelemben: 2011. június 14-i Szijsra erősített óra ítélet, T-68/10, EU:T:2011:269, 68. és 69. pont; 2013. november 21-i El Hogar Perfecto del Siglo XXI kontra OHIM – Wenf International Advisers [Dugóhúzó] ítélet, T-337/12, EU:T:2013:601, 36–39. pont; 2015. október 29-i Roca Sanitario kontra OHIM – Villeroy & Boch [Egykaros csaptelep] ítélet, T-334/14, nem tették közzé, EU:T:2015:817, 45–52. pont). Lényegében ez az eset áll fenn a jelen ügyben is, különösen az alkalmazott formákat és anyagokat illetően.

80 Ebből következik, hogy az alkotói szabadság a „járművekhez szánt adatlaptartó tokok, tájékoztató táblák” kialakítását illetően nagy fokú, mind a termék formáját és méretét illetően, mind az alkalmazott anyagot illetően, amint azt a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 27–29. pontjában helyesen megállapította.

81 Az első kifogásnak tehát nem lehet helyt adni.

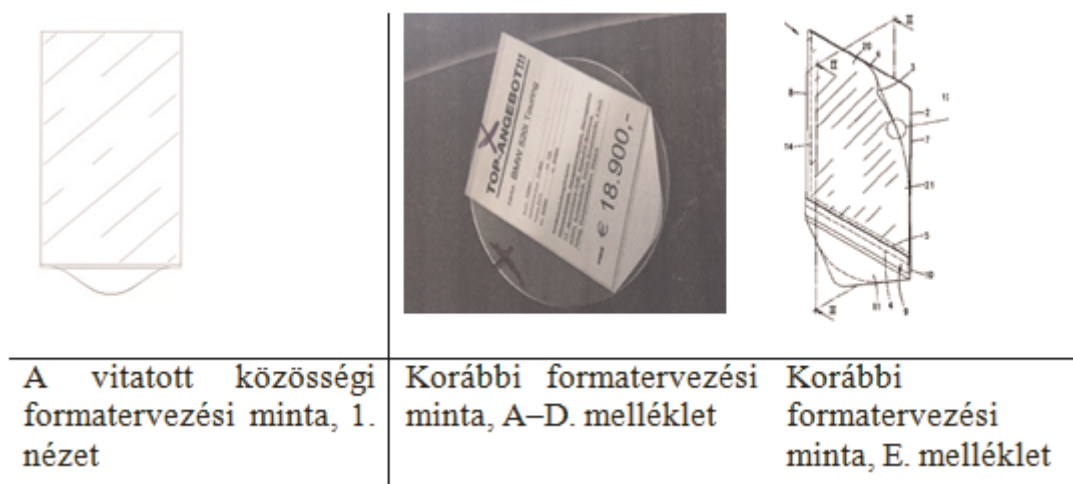
Az összbnyomások összehasonlításáról

82 Második kifogásával a felperes a fellebbezési tanácsnak a megtámadott határozat 33. és 34. pontjában szereplő azon megállapítását kifogásolja, amely szerint a tájékozott használó nem szentel különösebb figyelmet a hosszúság és a szélesség aránya közötti eltérésnek (jelen esetben 2:1, illetve 2,2:1 arány, az A4 formátum helyett), valamint azon nyelvrész formáját illető eltérésnek, amely a vitatott formatervezési minta, illetve az ellentartott formatervezési minták alsó részén található. A felperes szerint a vitatott formatervezési minta „hosszúka és egyfajta elegáns, limitált széria jelleget” ölt, „a minta kialakítását illetően az alkotó számára rendelkezésre álló, kismértékű szabadságot figyelembe véve, magas minőségi színvonalú megjelenést kölcsönöz”, egy „elegáns, elnyújtott téglalap benyomását” kelti, valamint „az E. mellékletben szereplő formatervezési mintával ellentétben, egyfajta légies, limitált széria-szerű, de nem agresszív hatást” kelt, miközben ez utóbbi „nehézkés és vaskos benyomást” kelt, az A–E. mellékletben hivatkozott formatervezési mintákat pedig „elnagyoltan és nem túl harmonikusan alakították ki” a nyelvrész és azon táblarész együttesét illetően, amely az egésznek a formáját adja, és azok „elnagyolt és házilagos” benyomást keltenek, mindennemű „rafinériát és eleganciát nélkülözve”.

83 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint, valamely formatervezési minta egyéni jellege a tájékozott használó szempontjából véve a létező összes korábbi formatervezési mintához viszonyított eltérő összbnyomásból vagy a „djà vu” érzés hiányából következik, figyelmen kívül hagyva az említett összbnyomás megváltoztatásához nem kellőképpen markáns eltéréseket, még ha azok nem is csupán jelentéktelen részletek, de figyelembe véve az eltérő összbnyomást eredményező, kellően markáns eltéréseket (lásd: 2013. november 7-i Ugrásban lévő nagymacskaféle ítélet T-666/11, nem tették közzé, EU:T:2013:584, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2018. június 21-i Szőnyeg ítélet, T-227/16, nem tették közzé, EU:T:2018:370, 72. pont; 2018. november 29-i Festékszóró-pisztoly ítélet, T-651/17, nem tették közzé, EU:T:2018:855, 39. pont).

84 A formatervezési minták egyéni jellegének értékelését a korábban már nyilvánosságra jutott formatervezési minták halmazán belül egy vagy több egyedileg meghatározott mintához viszonyítva kell elvégezni, és nem több korábbi formatervezési mintából vett, különálló elemek együtteséhez viszonyítva (lásd ebben az értelemben: 2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítélet, C-345/13, EU:C:2014:2013, 25. és 35. pont; 2017. szeptember 21-i Easy Sanitary Solutions és EUIPO kontra Group Nivelles ítélet, C-361/15 P és C-405/15 P, EU:C:2017:720, 61. pont). Az ütköző formatervezési minták által keltett összbnyomás összehasonlításának szintetikusnak kell lennie, és nem korlátozódhat pusztán a hasonlóságok és az eltérések felsorolásának analitikus összehasonlítására. Ezen összehasonlításnak a vitatott formatervezési minta nyilvánosságra jutott jellemzőit kell alapul vennie, és kizárólag az oltalom alatt álló jellemzőkre kell vonatkoznia, figyelmen kívül hagyva az oltalom hatálya alá nem tartozó – különösen a műszaki – jellemzőket. Az említett összehasonlításnak a formatervezési minták lajstromozott alakjára kell vonatkoznia, és a megsemmisítést kérő féltől nem követelhető meg a hivatkozott formatervezési mintának – a vitatott formatervezési minta bejelentési kérelmében szereplő ábrázolásával összehasonlítható – grafikus ábrázolása (lásd ebben az értelemben: 2013. november 7-i Ugrásban lévő nagymacskaféle ítélet, T-666/11, nem tették közzé, EU:T:2013:584, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2017. június 13-i Ball Beverage Packaging Europe kontra EUIPO – Crown Hellas Can [Italdobozok] ítélet, T-9/15, EU:T:2017:386, 79. pont; 2017. november 17-i Konyhai szagelszívó ítélet, T-684/16, nem tették közzé, EU:T:2017:819, 43. pont).

85 A jelen ügyben a fellebbezési tanács a következő formatervezési mintákat hasonlította össze:

- 86 A fellebbezési tanács a megtámadott határozat 32. pontjában nem vette figyelembe azt a tájékoztató lapot, amelyet a megsemmisítési kérelem A–D. mellékletében szereplő iratokkal együtt benyújtottak, mivel a tájékozott használó számára világos, hogy a járművekhez szánt adatlaptartó tok az ár egyedi feltüntetésére szolgál, még akkor is, ha e használó az összbenyomás szempontjából nem tulajdonít jelentőséget a konkrét szövegnek. A megtámadott határozat 33. pontjában a fellebbezési tanács úgy vélekedett, hogy mind a vitatott formatervezési minta, mind a korábbi formatervezési minta tartalmaz egy átlátszó felületet, amely alá becsúszatható egy papírlap; hogy a formájuk téglalap alakú, hogy a hosszuk és a szélességük aránya között eltérés van; hogy mindkét minta alsó felén egy parabolászerű nyelv látható, és hogy míg a korábbi mintában a parabola elvágja a szélein a téglalapot, addig a vitatott mintában a parabola csak érinti a négyszöget, és szélességben picit össze van húzva. A megtámadott határozat 34. pontjában a fellebbezési tanács ugyanakkor úgy vélte, hogy ezen eltérések minimálisak voltak és nem voltak alkalmasak a két formatervezési minta által keltett összbenyomás módosítására. Szerinte a tájékozott használó nem tulajdonít különösebb figyelmet az eltérő négyszögletes alakoknak (a hossz és a szélesség arányát illető eltérésének), főként azért, mivel a nyelvész majdnem azonos alakú; és az a tény, hogy a korábbi formatervezési mintában – eltérően a vitatott formatervezési mintától – a nyelvész a teljes alsó részre kiterjed, szinte alig vehető észre.
- 87 E tekintetben a Törvényszék úgy véli, hogy elegendő figyelembe venni a megsemmisítési kérelem B. és C. mellékletében szereplő iratokban ábrázolt korábbi formatervezési mintát.
- 88 Először is hangsúlyozni kell, hogy az ütköző formatervezési minták által a tájékozott használóra tett összbenyomást a négyszögletes alak határozza meg, amelynek felülete átlátszó, és amelynek alsó részén egy háromszög alakú nyelvész látható. E három alapvető jellemző szinergiája hasonló összbenyomást kelt.
- 89 Ezt követően azt kell megállapítani, hogy az ütköző formatervezési minták közötti eltérések, amelyek a vitatott mintánál a hosszúság és szélesség arányában, a felső négyszögletes rész picit hosszúkásabb mivoltában, formájának picit lekerekítettebb vagy oválisabb mivoltában, és azon jellemzőben rejlenek, hogy az alsó háromszög alakú nyelvésze szélességben picit össze van húzva, viszonylag minimálisak.
- 90 Márpedig emlékeztetni kell arra, hogy a tájékozott használó, viszonylag magas figyelmi szintje ellenére, nem figyel meg részletesen az ütköző formatervezési minták között esetlegesen fennálló minimális eltéréseket (lásd a fenti 72. pontot).

- 91 Ennélfogva ezen eltérések nem zárják ki azt a „déjà vu” érzést, amelyet az ütköző formatervezési minták keltenek, figyelemmel azon közös elemekre, amelyek részét képezik a legláthatóbb és legfontosabb elemeknek (lásd ebben az értelemben: 2015. október 29-i Egykaros csaptelep ítélet, T-334/14, nem tették közzé, EU:T:2015:817, 74. pont; 2017. szeptember 28-i Rühland kontra EUIPO – 8 seasons design [Csillag formájú lámpa] ítélet, T-779/16, nem tették közzé, EU:T:2017:674, 43. pont).
- 92 Ily módon azt kell megállapítani, hogy az ilyen eltérések nem elég markánsak ahhoz, hogy önmagukban a korábbi formatervezési minta által keltett összbnyomástól eltérő összbnyomást tegyenek a tájékozott használóra, figyelembe véve a formatervezési minta kialakításánál rendelkezésre álló alkotói szabadság nagy fokát. Így ezen eltérések alkalmatlanoknak bizonyulnak arra, hogy a vitatott formatervezési mintát egyéni jellegűvé tegyék.
- 93 Következésképpen a fellebbezési tanács hiba nélkül állapította meg, értékelésében a felperes által hivatkozott eltéréseket is figyelembe véve, hogy az ütköző formatervezési minták azonos összbnyomást tesznek a tájékozott használóra, és hogy a vitatott formatervezési minta nem rendelkezett egyéni jelleggel.
- 94 A második kifogás így nem lehet sikeres.
- 95 A fenti megfontolások egészére tekintettel a negyedik jogalapot mint megalapozatlant, és ennélfogva a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

- 96 A Törvényszék eljárási szabályzata 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Azonban, az eljárási szabályzat 135. cikkének (1) bekezdése szerint, ha az a méltányosság alapján indokolt, a Törvényszék határozhat úgy, hogy a pervesztes felet a saját költségein felül a másik fél költségei csak egy részének viselésére kötelezi, vagy e címen nem kötelezi a költségek viselésére.
- 97 A jelen esetben a felperes pervesztes lett és az EUIPO kifejezetten kérte a költségek viselésére való kötelezését. Ugyanakkor, figyelemmel a jelen ügy körülményeire, különösen arra, hogy az EUIPO a felperes részére a két katalógus lapjait rendezetlen formában küldte meg (lásd a fenti 28–39. pontot), a méltányosság azt követeli, hogy az eljárási szabályzat 135. cikke (1) bekezdésének megfelelően, mindegyik fél maga viselje saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Visi/one GmbH és az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO) maguk viselik saját költségeiket.**

Collins

Kancheva

De Baere

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. június 13-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

A jogvita előzményei	2
A felek kérelmei	4
A jogkérdésről	4
A „korábbi formatervezési minta” nyilvánosságra jutását alátámasztó bizonyítékoknak a 6/2002 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének megsértését képező téves értékelésére alapított, első jogalapról.....	4
A 6/2002 rendelet 62. cikkének második mondata szerinti meghallgatáshoz való jog megsértésére alapított, második jogalapról	10
A 6/2002 rendelet 62. cikkének első mondata szerinti indokolási kötelezettség megsértésére alapított, harmadik jogalapról	11
A vitatott formatervezési minta egyéni jellegének a 6/2002 rendelet 6. cikkének és 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértését képező téves értékelésére alapított, negyedik jogalapról.....	13
A tájékozott használó	14
Az alkotói szabadság foka	15
Az összbnyomások összehasonlításáról	17
A költségekről	19